

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 22. decembra 2010*

V zadevi C-393/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) z odločbo z dne 16. septembra 2009, ki je prispela na Sodišče 5. oktobra 2009, v postopku

Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany

proti

Ministerstvo kultury,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, G. Arestis (poročevalec), J. Malenovský in T. von Danwitz, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

* Jezik postopka: češčina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. septembra 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany I. Juřena, odvetnik,

- za češko vlado M. Smolek in D. Hadroušek, zastopnika,

- za finsko vlado J. Heliskoski, zastopnik,

- za Evropsko komisijo H. Krämer in P. Ondrůšek, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
14. oktobra 2010

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(2) Direktive Sveta z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (91/250/EGS) (UL L 122, str. 42) in člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany (združenje za varstvo programske opreme, v nadaljevanju: BSA) in Ministerstvo kultury (ministrstvo za kulturo), ker je to združenju BSA zavrnilo izdajo dovoljenja za kolektivno upravljanje materialnih avtorskih pravic na računalniških programih.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 3 Člen 10(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, ki je Priloga 1C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, podpisanem v Marakešu 15. aprila 1994, in ki je bil odobren s Sklepom Sveta z dne 22. decembra 1994

o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (94/800/ES) (UL L 336, str. 1, v nadaljevanju: sporazum TRIPS), določa:

„Računalniški programi, bodisi v izvorni ali strojni kodi, so po Bernski konvenciji (1971) varovani kot književna dela [(Pariški akt z dne 24. julija 1971) v različici po spremembi z dne 28. septembra 1979 (v nadaljevanju: Bernska konvencija)].“

Ureditev Unije

Direktiva 91/250

- 4 V sedmi, deseti in enajsti uvodni izjavi Direktive 91/250 je navedeno:

„ker za namene te direktive pojem ‚računalniški program‘ pomeni programe v katerikoli obliki, vključno s tistimi, ki so vključeni v strojno opremo; ker ta pojem vključuje tudi pripravljeno delo, ki pripelje do razvoja računalniškega programa pod pogojem, da je pripravljeno delo take narave, da iz njega lahko v kasnejši fazi nastane računalniški program;

[...]

ker je funkcija računalniškega programa komuniciranje in delovanje skupaj z drugimi komponentami računalniškega sistema in z uporabniki ter se za ta namen zahteva logična in, kjer je to potrebno, tudi fizična medsebojna povezava in interakcija, ki dovoljuje, da vsi elementi programske in strojne opreme delujejo z drugo programsko in strojno opremo in z uporabniki na vse načine, za katere je bila namenjena;

ker so deli programa, ki zagotavljajo tako medsebojno povezavo in interakcijo med elementi programske in strojne opreme, na splošno znani kot „vmesniki“.

5 Člen 1 Direktive 91/250 določa:

„1. V skladu z določbami te direktive varujejo države članice računalniške programe z avtorsko pravico kot književna dela v smislu Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del. Za namene te direktive obsega pojem „računalniški programi“ tudi pripravljeno gradivo za njihovo izdelavo.

2. Varstvo po tej direktivi se uporablja za vse oblike izraza računalniškega programa. Ideje in načela, ki so osnova kateremukoli elementu računalniškega programa, vključno s tistimi, ki so osnova njegovim vmesnikom, niso varovani z avtorsko pravico po tej direktivi.

3. Računalniški program uživa varstvo, če je izvirno delo v smislu, da je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev. Pri odločanju o njegovi primernosti za varstvo se ne uporabijo nobeni drugi kriteriji.“

Direktiva 2001/29

- 6 V deveti in deseti uvodni izjavi Direktive 2001/29 je navedeno:

„Vsakršno usklajevanje avtorske in sorodnih pravic mora temeljiti na visoki stopnji varstva, kajti takšne pravice so za intelektualno ustvarjanje bistvenega pomena. Njihovo varstvo pomaga zagotoviti ohranjanje in razvoj ustvarjalnosti v interesu avtorjev, izvajalcev, producentov, potrošnikov, kulture, industrije in javnosti nasploh. Intelektualna lastnina se torej prizna kot sestavni del lastnine.

Če naj avtorji ali izvajalci nadaljujejo z ustvarjalnim in umetniškim delom, morajo za uporabo svojega dela prejeti primerno nagrado, prav tako pa tudi producenti, da lahko to delo financirajo. V proizvodnjo proizvodov, kot so fonogrami, filmi ali multimedijški izdelki, ter opravljanje storitev, kot so storitve ‚na zahtevo‘, je treba precej investirati. Zadostno pravno varstvo pravic intelektualne lastnine je nujno, če se želi zagotoviti takšno nagrajevanje in zagotoviti možnost za zadovoljive donose na te investicije.“

- 7 V dvajseti in triindvajseti uvodni izjavi Direktive 2001/29 je pojasnjeno:

„Ta [d]irektiva temelji na načelih in pravilih, ki so že opredeljena v trenutno veljavnih direktivah na tem področju, še posebej [v Direktivi 91/250] [...], in razvija ta načela in pravila ter jih umešča v kontekst informacijske družbe. Določbe te direktive ne smejo vplivati na določbe [navedene direktive], razen če v tej direktivi ni drugače določeno.

[...]

S to direktivo naj se nadalje uskladi avtorjeva pravica do priobčitve javnosti. To pravico je treba razumeti v širokem pomenu, ki zajema vsakršno priobčitev javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve. Ta pravica naj zajema vsako tovrstno oddajanje ali retransmisijo dela v javnost po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Ta pravica naj ne zajema nobenih drugih dejanj.“

8 Člen 1 Direktive 2001/29 določa:

„1. Ta direktiva ureja pravno varstvo avtorske in sorodnih pravic v okviru notranjega trga s posebnim poudarkom na informacijski družbi.

2. Razen v primerih iz člena 11 se ta direktiva ne dotika in ne vpliva na obstoječe določbe Skupnosti v zvezi s:

(a) pravnim varstvom računalniških programov;

[...]“

9 Člen 2(a) Direktive 2001/29 določa:

„Države članice predvidijo za spodaj naštetih izključno pravico, da dovolijo ali prepovedo, neposredno ali posredno, začasno ali stalno, reproduciranje na vsak način in v vsaki obliki, v celoti ali deloma:

a) avtorjem za njihova dela“.

10 Člen 3(1) Direktive 2001/29 določa:

„Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.“

Nacionalna ureditev

11 Direktiva 91/250 je bila v češki pravni red prenesena z zakonom št. 121/2000 o avtorski pravici, sorodnih pravicah in spremembi nekaterih zakonov (zákon č. 121/2000 o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů) z dne 7. aprila 2000 (v nadaljevanju: zakon o avtorski pravici).

12 V skladu s členom 2(1) tega zakona je predmet avtorske pravice vsako književno in umetniško delo, ki ga ustvari avtor in je izraženo v kakršni koli objektivno zaznavni obliki, vključno z elektronsko, stalno ali začasno obliko, ne glede na njen obseg, namen ali pomen.

13 Člen 2(2) navedenega zakona določa, da se tudi računalniški program šteje za avtorsko delo, če je izviren, torej če je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.

14 Člen 65 navedenega zakona določa:

„1. Računalniški program je ne glede na obliko, v kateri je izražen, vključno s pripravljalnimi elementi za njegovo izdelavo, varovan kot književno delo.

2. Ideje in načela, na katerih temelji posamezni element računalniškega programa, vključno s tistimi, na katerih temelji njegova povezava z drugim programom, niso varovani na podlagi navedenega zakona.“

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

15 Združenje BSA je 9. aprila 2001 na podlagi člena 98 zakona o avtorski pravici pri Ministerstvo kulture vložilo zahtevo za dovoljenje za kolektivno upravljanje materialnih avtorskih pravic na računalniških programih. Združenje BSA je z dopisom z dne 12. junija 2001 opredelilo obseg teh pravic.

16 Ta zahteva je bila zavrnjena, prav tako pa pritožba zoper to zavrnitev. Združenje BSA je zato zoper te odločbe vložilo tožbo pri Vrchní soud v Praze.

17 Potem ko je Nejvyšší správní soud, ki mu je bila zadeva predložena, razveljavilo odločbi o zavrnitvi, je Ministerstvo kulture 14. aprila 2004 sprejelo novo odločbo, s katero je znova zavrnilo zahtevo združenja BSA. To združenje je nato pri Ministerstvo kulture vložilo pritožbo, Ministerstvo kulture pa je to odločbo o zavrnitvi razveljavilo.

- 18 Ministerstvo kultury je 27. januarja 2005 sprejelo novo odločbo, s katero je znova zavrnilo zahtevo združenja BSA, ker se po eni strani z zakonom o avtorski pravici varujeta le strojna in izvorna koda računalniškega programa, nikakor pa ne rezultat prikaza računalniškega programa na računalniškem zaslonu, saj je edino varstvo glede grafičnega uporabniškega vmesnika varstvo proti neljalni konkurenci. Po drugi strani je Ministerstvo kultury navedlo, da je kolektivno upravljanje pravic na računalniških programih sicer teoretično mogoče, da pa je obvezno kolektivno upravljanje nepredstavljivo, neobvezno kolektivno upravljanje pa neučinkovito.
- 19 Združenje BSA je zoper to odločbo vložilo pritožbo, ki jo je Ministerstvo kultury 6. junija 2005 zavrnilo. To združenje je nato to odločbo izpodbijalo pred Městský soud v Praze. Združenje BSA je v tožbi trdilo, da opredelitev računalniškega programa v členu 2(2) zakona o avtorski pravici zajema tudi grafični uporabniški vmesnik. Po njegovem mnenju je računalniški program mogoče zaznavati tako na ravni strojne ali izvorne kode kot na ravni sredstva komunikacije (komunikacijski vmesnik).
- 20 Ker je Městský soud v Praze zavrnilo tožbo združenja BSA, je to vložilo kasacijsko pritožbo pri Nejvyšší správní soud. Združenje BSA meni, da se računalniški program uporablja, kadar je prikazan na uporabniškem zaslonu, in da je tako uporabo zato treba varovati z avtorskim pravom.
- 21 Nejvyšší správní soud je glede razlage določb direktiv 91/250 in 2001/29 prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 1(2) Direktive [91/250] razlagati tako, da za avtorskopravno varstvo računalniškega programa kot dela po navedeni direktivi izraz ‚vse oblike

izraza računalniškega programa‘ vključuje tudi grafični uporabniški vmesnik oziroma njegov del?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali televizijsko oddajanje, prek katerega javnost lahko čutno zaznava grafični uporabniški vmesnik računalniškega programa ali njegovega dela, čeprav brez možnosti aktivnega upravljanja programa, pomeni priobčitev dela ali dela tega dela javnosti v smislu člena 3(1) Direktive [2001/29]?”

Pristojnost Sodišča

- 22 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je dejansko stanje spora o glavni stvari nastalo pred pristopom Češke republike k Evropski uniji. Prva odločba Ministerstvo kulture je namreč z dne 20. julija 2001.
- 23 Toda po več pritožbah združenja BSA je Ministerstvo kulture 27. januarja 2005 sprejelo novo odločbo, s katero je znova zavrnilo zahtevo združenja BSA. Ker je združenje BSA pri Ministerstvo kulture neuspešno izpodbijalo to novo odločbo, je zadevo predložilo predložitvenemu sodišču, da bi jo to razveljavilo.

- 24 Treba je poudariti, prvič, da je bila odločba, izpodbijana v postopku v glavni stvari, sprejeta po pristopu Češke republike k Uniji, in da ureja položaj za naprej, ne za nazaj, ter, drugič, da nacionalno sodišče sprašuje Sodišče o predpisih Unije, ki se uporabijo v postopku v glavni stvari (glej sodbo z dne 14. junija 2007 v zadevi Telefónica O2 Czech Republic, C-64/06, ZOdl., str. I-4887, točka 21).
- 25 Ker se vprašanja za predhodno odločanje nanašajo na razlago prava Unije, Sodišče odloči, ne da bi moralo upoštevati okoliščine, v katerih so mu nacionalna sodišča vprašanja postavila in ki narekujejo uporabo določbe prava Unije, glede katere želijo njegovo razlago (glej sodbo z dne 5. decembra 1996 v zadevi Reisdorf, C-85/95, Recueil, str. I-6257, točka 15, in zgoraj navedeno sodbo Telefónica O2 Czech Republic, točka 22).
- 26 Drugače bi bilo le, če določba prava Unije, ki je Sodišču predložena v razlago, ne bi bila upoštevana za dejstva v sporu o glavni stvari, ki naj bi nastala pred pristopom nove države članice k Uniji, ali če bi bilo očitno, da se navedena določba ne more uporabiti (zgoraj navedena sodba Telefónica O2 Czech Republic, točka 23).
- 27 V obravnavani zadevi pa ne gre za tak primer. Zato je Sodišče pristojno za razlago določb direktiv, ki jih navaja predložitveno sodišče, in mora odgovoriti na njegovi vprašanji.

Vprašnji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 28 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je grafični uporabniški vmesnik računalniškega programa oblika izraza tega programa v smislu člena 1(2) Direktive 91/250 in ali je zato upravičen do avtorskopravnega varstva računalniških programov, kot izhaja iz te direktive.
- 29 Direktiva 91/250 ne opredeljuje pojma „vse oblike izraza računalniškega programa“.
- 30 V teh okoliščinah je treba ta pojem opredeliti glede na besedilo in kontekst določb člena 1(2) Direktive 91/250, v katerem je naveden, ter ob upoštevanju vseh ciljev te direktive in mednarodnega prava (glej po analogiji sodbo z dne 16. julija 2009 v zadevi Infopaq International, C-5/08, ZOdl., str. I-6569, točka 32).
- 31 V skladu s členom 1(1) Direktive 91/250 so računalniški programi varovani z avtorsko pravico kot književna dela v smislu Bernske konvencije. V skladu z odstavkom 2 tega člena se tako varstvo uporablja za vse oblike izraza računalniškega programa.

- 32 V prvem stavku sedme uvodne izjave Direktive 91/250 je navedeno, da za namene te direktive pojem „računalniški program“ pomeni programe v katerikoli obliki, vključno s tistimi, ki so vključeni v strojno opremo.
- 33 V zvezi s tem je treba navesti člen 10(1) sporazuma TRIPS, ki določa, da so računalniški programi, v izvirni ali strojni kodi, po Bernski konvenciji varovani kot književna dela.
- 34 Iz tega izhaja, da sta izvirna in strojna koda računalniškega programa obliki izraza računalniškega programa, ki sta zato upravičeni do avtorskoprnega varstva računalniških programov na podlagi člena 1(2) Direktive 91/250.
- 35 Tako je s to direktivo varovan računalniški program v vseh oblikah svojega izraza, ki omogočajo njegovo reprodukcijo v različnih programskih jezikih, kot sta izvirna koda in strojna koda.
- 36 Prav tako je treba opozoriti na drugi stavek sedme uvodne izjave Direktive 91/250, v katerem pojem „računalniški program“ vključuje tudi pripravljeno delo, ki pripelje do razvoja računalniškega programa, pod pogojem, da je pripravljeno delo tako, da lahko iz njega pozneje nastane računalniški program.
- 37 Tako so predmet varstva Direktive 91/250 oblike izraza računalniškega programa in pripravljeno delo, ki lahko pripeljejo do reprodukcije ali poznejšega nastanka takega programa.

- 38 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 61 sklepnih predlogov, mora biti vsaka oblika izraza računalniškega programa varovana, kadar bi njeno reproduciranje povzročilo reproduciranje samega računalniškega programa, da bi se računalniku omogočila izvedba funkcije.
- 39 V skladu z deseto in enajsto uvodno izjavo Direktive 91/250 so vmesniki deli računalniškega programa, ki zagotavljajo medsebojno povezavo in interakcijo med vsemi elementi programske in strojne opreme z drugo programsko in strojno opremo ter z uporabniki, da bi se zagotovilo njihovo polno delovanje.
- 40 Natančneje, grafični uporabniški vmesnik je interaktivni vmesnik, ki omogoča komunikacijo med računalniškim programom in uporabnikom.
- 41 V teh okoliščinah grafični uporabniški vmesnik ne omogoča reprodukcije tega računalniškega programa, ampak je zgolj element tega programa, s katerim uporabniki uporabljajo navedeni program.
- 42 Iz tega sledi, da ta vmesnik ni oblika izraza računalniškega programa v smislu člena 1(2) Direktive 91/250 in da zato ne more biti upravičen do posebnega avtorsko-pravnega varstva računalniških programov na podlagi te direktive.
- 43 Čeprav je predložitveno sodišče svoje vprašanje omejilo na razlago člena 1(2) Direktive 91/250, to Sodišča ne ovira pri tem, da predložitvenemu sodišču posreduje vse vidike razlage prava Unije, ki bi mu lahko koristili pri presoji predložene zadeve, in sicer ne glede na to, ali se je nanje sklicevalo v predstavitvi svojega vprašanja

ali ne (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alevizos, C-392/05, ZOdl., str. I-3505, točka 64 in navedena sodna praksa).

- 44 V zvezi s tem je treba preveriti, ali je grafični uporabniški vmesnik računalniškega programa upravičen do varstva s splošnim avtorskim pravom na podlagi Direktive 2001/29.
- 45 Sodišče je razsodilo, da se lahko avtorska pravica v smislu Direktive 2001/29 uporablja le glede dela, ki je izvirno v smislu, da je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev (glej v tem smislu glede člena 2(a) Direktive 2001/29 zgoraj navedeno sodbo Infopaq International, točke od 33 do 37).
- 46 Grafični uporabniški vmesnik je zato kot delo lahko upravičen do avtorskopravnega varstva, če je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.
- 47 Nacionalno sodišče mora preveriti, ali je to tako v sporu, ki mu je bil predložen.
- 48 Nacionalno sodišče bo moralo pri svoji presoji upoštevati zlasti razporeditev ali posebno konfiguracijo vseh sestavnih delov grafičnega uporabniškega vmesnika, da bi ugotovilo, kateri sestavni deli izpolnjujejo merilo izvirnosti. V zvezi s tem sestavni deli grafičnega uporabniškega vmesnika, ki jih opredeljuje zgolj njihova tehnična funkcija, ne izpolnjujejo tega merila.

- 49 Kot je namreč navedel generalni pravobranilec v točkah 75 in 76 sklepnih predlogov, kadar izraz navedenih sestavnih delov temelji na tehnični funkciji, merilo izvirnosti ni izpolnjeno, saj je različnih načinov za uresničitev neke ideje tako malo, da ni mogoče razlikovati med idejo in izrazom.
- 50 V teh okoliščinah sestavni deli grafičnega uporabniškega vmesnika avtorju ne omogočajo, da izvirno izrazi svojo ustvarjalnost in doseže rezultat, ki je njegova intelektualna stvaritev.
- 51 Glede na zgornje ugotovitve je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da grafični uporabniški vmesnik ni oblika izraza računalniškega programa v smislu člena 1(2) Direktive 91/250 in da zato ni upravičen do avtorskoprnega varstva računalniških programov na podlagi te direktive. Toda tak vmesnik je kot delo lahko upravičen do avtorskoprnega varstva na podlagi Direktive 2001/29, če je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.

Drugo vprašanje

- 52 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali televizijsko oddajanje grafičnega uporabniškega vmesnika pomeni priobčitev avtorskoprnvo varovanega dela javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.
- 53 V skladu s tem členom države članice za avtorje predvidijo izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja svojih del javnosti, po žici ali brezžično, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.

- 54 Iz triindvajsete uvodne izjave Direktive 2001/29 izhaja, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ razumeti v širšem pomenu. Taka razlaga je nujna za doseg glavnega cilja navedene direktive, ki je, kot izhaja tudi iz njene devete in desete uvodne izjave, vzpostavitev varstva, med drugim, avtorjev, kar tem omogoči primerno nagrado za uporabo njihovih del, še posebej pri priobčitvi javnosti (sodba z dne 7. decembra 2006 v zadevi SGAE, C-306/05, ZOdl., str. I-11519, točka 36).
- 55 Iz tega izhaja, da televizijsko oddajanje dela pomeni priobčitev javnosti in da ima avtor tega dela izključno pravico, da ga dovoli ali prepove.
- 56 Poleg tega iz točke 46 te sodbe izhaja, da je lahko grafični uporabniški vmesnik avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.
- 57 Toda če je pri televizijskem oddajanju neke oddaje grafični uporabniški vmesnik prikazan, televizijski gledalci ta grafični uporabniški vmesnik sprejemajo zgolj pasivno, ne da bi imeli možnost sodelovati. Funkcije navedenega vmesnika, s katero se omogoča interakcija med računalniškim programom in uporabnikom, ne morejo uporabljati. Glede na to, da s televizijskim oddajanjem grafični uporabniški vmesnik ni dan na voljo javnosti tako, da bi osebe, ki to javnost sestavljajo, lahko imele dostop do bistvenih elementov vmesnika, in sicer do interakcije z uporabnikom, grafični uporabniški vmesnik ni priobčen javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.
- 58 Zato je na drugo vprašanje treba odgovoriti, da televizijsko oddajanje grafičnega uporabniškega vmesnika ne pomeni priobčitve javnosti avtorskoppravno varovanega dela v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.

Stroški

- ⁵⁹ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Grafični uporabniški vmesnik ni oblika izraza računalniškega programa v smislu člena 1(2) Direktive Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov in ni upravičen do avtorskoprnega varstva računalniških programov na podlagi te direktive. Toda tak vmesnik je kot delo lahko upravičen do avtorskoprnega varstva na podlagi Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, če je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.**
- 2. Televizijsko oddajanje grafičnega uporabniškega vmesnika ne pomeni priobčitve javnosti avtorskoprnega varovanega dela v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.**

Podpisi